

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.136/2026/14.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Madarász Anna bíró

Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Molnár Dániel ügyvéd (cím2)

Az alperes: név2 (cím3)

Az alperes jogi képviselője: Dr. Domina Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző dr. Domina László Béla ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 2.Pf.129/2025/7. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Járásbíróság, 13.P.21.370/2024/13. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1997-ben vásárolt ingatlanának 2/6-od részének tulajdonjogát 2001 novemberében a felperes volt házastársa nevére jegyezték be az ingatlannyilvántartásba, a fennmaradó 4/6-od tulajdonrészre pedig a felperes volt házastársának javára holtig tartó haszonélvezeti jogot alapítottak.

[2] A felperes és a volt házastársa 2018 májusáig közösen, ezt követően kizárólag a házastárs használta az ingatlant. A felperes és a volt házastársa az alperest bízták meg a felperes volt házastársát illető haszonélvezeti jog lemondásáról szóló megállapodás megszerkesztésére. A felperes annak ismeretében írta alá a 2018. június 15-én kelt megállapodást, hogy a haszonélvezeti jog értéke 1.600.000 forint. Tekintettel arra, hogy a felperes kellő fedezettel a haszonélvezeti jog kifizetésére nem rendelkezett, a felek az ellenérték kiegyenlítéséről úgy állapodtak meg, hogy a felperes 500.000 forintot átutalással teljesít volt házastársa részére, továbbá biztosítja számára további 30 hónapon keresztül az ingatlan kizárólagos használatát. A felek a 30 hónap használat értékeként 800.000 forintban állapodtak meg. A fennmaradó 300.000 forint pénzben történő kiegyenlítéséről vagy az esetleges további használatról a használati időtartam lejártakor, vagy esetlegesen az ingatlan értékesítésekor terveztek megállapodni.

[3] Ezt követően a felperes és volt házastársa az ingatlan értékesítése mellett döntöttek, és az adásvételi szerződés elkészítésével, ellenjegyzésével ismételten az alperest bízták meg. Az adásvételi szerződést a felperes és volt házastársa eladókként, valamint a vevők 2018. szeptember 10-én kötötték meg. A vételárat 9.000.000 forintban határozták meg rögzítve, hogy 200.000 forintot már egyenlő arányban korábban megfizettek az eladóknak, 2.500.000 forintot a vevők szerződéskötéssel egyidejűleg fizetnek meg az eladóknak, és a fennmaradó 6.300.000 forint a felperes részére kerül megfizetésre.

[4] A felperes volt házastársa a tulajdoni hányadhoz igazodó 3.000.000 forint helyett összesen csak 2.600.000 forintot kapott, ezért a felperessel szemben 2019-ben fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 1.420.000 forint megfizetése iránt. A követelés tartalmazta a részére meg nem fizetett 400.000 forint vételár különbözetet, valamint a haszonélvezeti jog ki nem fizetett, meg nem térített ellenértékét, azaz 1.020.000 forintot. Álláspontja szerint a 1.600.000 forintos haszonélvezeti jog értékéből a felperes megfizetett 500.000 forintot, továbbá három hónap használat értékeként 79.998 forintot.

[5] A jogerős fizetési meghagyás alapján indult végrehajtás során a felperestől összesen 1.913.726 forintot vontak le.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében 1.913.726 forint tőke és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén. Előadta, hogy az alperes az ügyvédi tevékenység körében téves tájékoztatást adott, a volt házastársával ugyanis abban állapodtak meg, hogy a volt házastársa 500.000 forint ellenében lemond az ingatlan 4/6 tulajdoni hányadán fennálló haszonélvezeti jogáról, míg az alperes azt a tájékoztatást adta, hogy ki kell fizetnie a haszonélvezeti jog teljes értékét, azaz 1.600.000 forintot.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, illetve hivatkozott arra, hogy a felperes perbeli igénye elévült.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolásában rámutatott, hogy a felperes személyes meghallgatása alkalmával elismerte, hogy tisztában volt azzal: a joglemondás nem ellenérték nélkül történt és tájékoztatást kapott arról is, hogy a haszonélvezeti jog ellenértéke 1.600.000 forint volt. Kifejtette: a perben rendelkezésre álló iratok és a felek nyilatkozatai alapján nem volt megállapítható, hogy a felperes volt házastársa 500.000 forint ellenében mondott le a haszonélvezeti jogáról. Az összecszerűséggel kapcsolatban utalt arra, hogy a volt házastárs követelése csak 1.420.000 forint volt, az ezt meghaladó összeg azért merült fel, mert a felperes önkéntesen nem teljesítette a jogerős fizetési meghagyásban szereplő összeget, így ezt nem tudta közvetlen okozati összefüggésbe hozni az alperes tevékenységével. Hangsúlyozta: mivel nem volt megállapítható, hogy a felperesnek az alperes téves tájékoztatása miatt keletkezett fizetési kötelezettsége, ezért a felperes keresetét, jogellenes magatartás és alperesi magatartás és fizetési kötelezettség közötti okozati összefüggés hiányában el kellett utasítania.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2)

bekezdése és 386. § (4) bekezdés alapján – helyes indokaira utalással – helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bírósággal – többek között – abban a kérdésben, hogy nem volt megállapítható az alperes szerződésszegése, illetve az, hogy téves ügyvédi tájékoztatást nyújtott volna a szerződéskötő feleknek, ezért a felperes kártérítés iránti igényét alaptalannak ítélte.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, és egyúttal felülvizsgálat engedélyezés iránti kérelmet is előterjesztett a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára hivatkozással. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 183. § (1) bekezdését, 237. §-át, valamint 346. § (4) és (5) bekezdését.

[11] Érvelése szerint az ügy érdemére kiható jogszabálysértés a felvetett jogkérdés különleges súlyára, de különösen annak társadalmi jelentőségére tekintettel indokolt arra figyelemmel, hogy a Kúriának indokolt a jelen ügyben döntést hozni és az ügyvédi megbízás során kötelező tájékoztatási kötelezettség határait kijelölni.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A Kúria előjáróban rögzíti, az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 243. § (4) bekezdése szerint a Pp. felülvizsgálatra vonatkozó módosított szabályozást tartalmazó rendelkezései 2026. január 1-jén lépnek hatályba. Átmeneti rendelkezés hiányában a módosítással beiktatott új, illetve a módosítással hatályon kívül helyezett régi eljárási jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 15. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján kell megítélni. Mivel a felülvizsgálat a jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat, a jogerős határozat meghozatala minősül annak az eljárási cselekménynek, amely meghatározza az ellene előterjeszthető rendkívüli perorvoslatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazandóságát, ezért a jogerős ítélet 2025. november 11-i keltére tekintettel jelen ügyben a Pp. 2025. december 31-ig hatályos rendelkezései az irányadók (Kúria Pfv.20.061/2026/2.).

[13] A Kúria megállapította, hogy adott vagyoni jogi perben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolással hagyta helyben [Pp. 408. § (2) bekezdés], a felülvizsgálat lefolytatása érdekében ezért szükséges volt az engedélyezés iránti kérelem előterjesztése [Pp. 409. § (1) bekezdés, 412. § (2) bekezdés], amelynek a felperes eleget tett.

[14] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel az felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a

szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottak alapján a jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége miatt indokolt-e.

[15] A Kúria megállapította, hogy jelen ügyben a Pp. 409. § (2) bekezdésének *b)* pontjában foglalt, a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének követelményei az alábbiak szerint nem teljesültek.

[16] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pont első fordulata (a felvetett jogkérdés különleges súlya) akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. Előfordulhat ugyanis, hogy nem alakult ki széttartó bírói gyakorlat, és a joggyakorlat továbbfejlesztésére sincs szükség, de a felülvizsgálati kérelem olyan jogértelmezési kérdést tartalmaz, amellyel kapcsolatban a Kúria korábban még nem foglalt állást. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyennek tekinthető például, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merül fel (Kúria Gfv.30.304/2024/2.).

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjának második fordulatában írt engedélyezési ok alapján, a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogkérdés a jogalanyok széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érinti. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet (Kúria Gfv.30.425/2023/3., Gfv.30.458/2022/2.).

[18] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében egyáltalán nem mutatta be, hogy felvetései túlmutatnak az egyedi ügyön, vagy új típusú ügyekben nagy számban fordulnak elő, és a társadalom széles körét érintik. A felperes mindössze csak megjelölte a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt engedélyezési okot, és állította, hogy indokolt a jelen ügyben a Kúriának döntést hozni, azonban kérelmét a fent rögzített tartalommal nem támasztotta alá, nem adta elő, milyen körülmények alapján állapítható meg a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos ok, ami a Kúria iránymutatását szükségessé tenné. Nem jelölt meg a jogerős határozattal, az annak alapját képező jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésbe hozható olyan elvi jelentőségű jogkérdést sem, amely a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása során vizsgálható lenne. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a kérelmét alapítja (Kúria Pfv.20.051/2022/6., Pfv.20.494/2022/3., Pfv.20.556/2022/2.).

[19] A Kúria megítélése szerint a felperes az engedélyezés iránti kérelmében valójában azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok vele ellentétes jogi álláspontra helyezkedtek, a jogerős ítélet állított jogszabálysértésének érdemi vizsgálata azonban önmagában az engedélyezés alapjául nem szolgálhat, azt a Kúria – az engedélyezés feltételeinek fennállása esetén – kizárólag a felülvizsgálati eljárásban vizsgálhatja (Kúria Pfv.20.132/2022/2.).

[20] Mindezekre tekintettel az engedélyezésnek Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[21] A Kúria a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díjának viselésére a felperes köteles.

[22] A Kúria a kérelmet a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[24] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés *b)* pont, 411. § (1) és (2) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[25] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára alapított engedélyezési ok esetén a félnek a kérelmében elő kell adnia annak indokait, hogy a felvetett jogkérdést milyen okból tekinti különleges súlyúnak, illetve mi indokolja álláspontja szerint annak társadalmi jelentőségét. A jogerős ítélet állított jogszabálysértésének érdemi vizsgálata az engedélyezés alapjául nem szolgálhat.

Budapest, 2026. május 6.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró, Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K.

bírósági ügyintéző